

sulteret i, at man i stor Udstrækning skal gaa over til Maskinskyts. Det ærede Medlem mener altsaa, at vi skal gaa videre, men det kan vi ogsaa gøre, og det gør vi og gør det mere og mere og kan gøre det rent administrativt. I sin Tid, da Hærloven af 1922 blev til og man forhandlede om, hvorvidt vi skulde have et saadant Kompagni med særlige Kadrer for hvert Regiment, var man inde paa Overvejelser, om ikke vi skulde have et Kompagni af den Slags for hver Bataillon. Man veg imidlertid tilbage for at gaa til en saadan Ordning, fordi dette tunge Maskinskyts, som man den Gang tænkte paa, var meget dyrt; og Forhandlingerne resulterede da i, at vi i Hærloven kun fik dette ene Kompagni ved hvert Regiment. Men nu har det heldigvis ved de Forsøg, man har foretaget gennem længere Tid, vist sig, at vi i det danske Rekylgevær har et udmærket Maskingevær, som vi efterhaanden kan indføre ved Fodfolket. Og det kan ske rent administrativt, ikke alene som det ærede Medlem foreslaar, ved et enkelt Kompagni ved hver Bataillon, men eventuelt i betydeligt videre Omfang.

Her er det jeg tror det ærede Medlem svæver i en fuldstændig Vildfarelse, idet han og hans Hjælpere tror, at naar der er et Kompagni udrustet med Maskinskyts ved hvert Regiment, er det overhovedet alt det Maskinskyts, man har ved Fodfolket. Men dette er altsaa ikke Tilfældet; rent administrativt kan man jo, jeg havde nær sagt, naa saa vidt, at overhovedet alle Afdelinger bliver udstyret med det lette Maskingevær, det danske Rekylgevær. Her er det ærede Medlem nu, naar han staar som den store Kritiker af Ordningen af 1922, inde paa en fuldstændig Vildfarelse. Ikke mindst, naar han ser hen til vort Fodfolk, er han meget kritisk overfor Ordningen af 1922. Men det ærede Medlems Opfattelse beror paa en Fejltagelse; og jeg tror, at naar det ærede Medlem udtaler sig om Ordningen af 1922, maa han ind paa mere dæmpede Melodier — han vil selv staa sig ved det — i Stedet for at fare frem med stor Voldsomhed; det er ligesom om Ordningen af 1922 intet er værd. Jeg tror, at det er saadan med denne Ordning, at samtidig med, at den er bedre end den Ordning, vi gik bort fra, bliver det i stadig højere Grad anerkendt indenfor Hæren, at denne Ordning absolut er mere tidssvarende end den, vi gik bort fra i 1922. Og derfor tror jeg, det var heldigt, at vi fik en Overenskomst om de militære Spørgsmaal i 1922, en Overenskomst, som skulde gælde indtil videre.

Hvad Artilleriet angaar, er der vistnok

en Mulighed for, at det ærede Medlems Lovforslag — i visse Henseender i hvert Fald — er noget bedre, hvad Organisation angaar, end Ordningen af 1922. Men jeg føjer øjeblikkelig til, at det ærede Medlems Ordning vil blive dyrere. Og man har altid maattet tage i Betragtning, at der var en finansiell Ramme, at der var visse Grænser i økonomisk Henseende paa dette Omraade, som man ikke maatte gaa ud over. Hvis man ikke skulde tage disse finansielle Hensyn, saa er det en given Sag, at man kunde bygge en Ordning op, som fra et militært Synspunkt maatte antages at være betydeligt bedre end den Ordning, vi fik i 1922. Men vi maa her i Rigsdagen tage Hensyn til den finansielle Tilstand, ogsaa naar vi taler om Militærspørgsmaalet. Jeg vil sige, baade med Hensyn til det ærede Medlems Forslag om Ændringer i Artilleriets Organisation og med Hensyn til hans Forslag om visse Ændringer ved Ingeniørkorpset, at det er jo den Slags Spørgsmaal, som vi kan tage og vil tage op til Overvejelse, og som vi ogsaa uden det ærede Medlems Lovforslag vilde have taget op til Overvejelse i Sommerens Løb.

Der er en Del at bemærke til det ærede Medlems Forslag angaaende Ingeniørkorpsets Organisation. Blandt andet vil det ærede Medlem jo have, at Cheferne for Pionerbataillonerne ogsaa skal have Bygningsvæsenet ind under sig. Dette vil vistnok vanskeligt kunne lade sig gøre; men naturligvis kan ogsaa dette Spørgsmaal overvejes. I det hele taget kan man tage op til Overvejelse hele Ordningen af Bygningstjenesten, altsaa Ordningen af vore Kaserne og de andre Etablissementer, vi har i de forskellige Garnisonsbyer. Jeg for mit Vedkommende har ogsaa været inde paa Tanken om, at det maaske vilde være heldigere end den nuværende Ordning, hvis vi fik et fuldstændig civilt Bygningsvæsen. Jeg tror imidlertid, at Ingeniørkorpset udfører et godt Arbejde, og derfor er det maaske til syvende og sidst et Spørgsmaal, om man skal ind paa et Bygningsvæsen, udelukkende med civile Arkitekter og Konduktører. For Resten har man jo ved Ingeniørkorpset allerede nu Konduktører, og ved større Bygningsarbejder tager man ogsaa sin Tilflugt til Arkitekter. Men det er jo et Spørgsmaal, som ogsaa kan overvejes. Det ærede Medlem vil flytte et Par Liniebatailloner over til Jylland. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette vil koste mange Penge, og at det derfor antagelig ikke lader sig gennemføre; vi maa jo, som sagt, ogsaa tage finansielle Hensyn.